tuletõrjeriistade hulk ja koostis jäi samaks, seda suurendada ei võimaldanud linna halb rahanduslik olukord, ainult fikseeriti nahkämbrite arv 20-le. Selle eest kohustati iga elanikku hankima endale käsiprits ja paar head nahkämbrit ja ilmuma nendega tulikahjule.

Uue bürgermeistri õhutusel raelt tuletõrjele omistatud suurema tähelepanu tulemusena hakkas olukord sel alal, vähemalt endisega võrreldes, silmanähtavalt paranema ning 10 apr. 1695. a. võis Remmin raes konstateerida, et mõni päev varem juhtunud tulikahju juures osutunud korraldus juba võrdlemisi heaks [123]. Ühtlasi esitas ta aga raele rea ettepanekuid, peamiselt tuletõrje riistade alal ilmnenud puuduste kõrvaldamiseks, mis rae poolt kõik heaks kiideti. Muuseas kohustati iga kodanikku hankima endale pritsi ja ämbrite kõrval veel 7-küünrane hädaredel ja 12-küünrane tulehaak.

Järgnenud aastate jooksul saadud kogemuste põhjal võttis Remmin 1693. a. põlemäärustikus ette mõningaid muudatusi ja täiendusi. See uuendatud ja parandatud tulemäärustik (Eneuerte und verbesserte Feuer-Ordnung) üllitati 15. nov. 1695. 1695. a. põlemäärustik on oma eelkäijaist kaugelt suurem (22 paragrahvi 14 asemel), kuid seda peamiselt üksikute määruste täpsustamise ja liigestamise varal. Uudne oli määrus, et sõnavaldaja bürgermeister peab tulikahju ajal viibima raekojas (§ 3). Põlehärradel tuli veerandaastate kokkutulekute ajal ka üle vaadata tuletõrjeriistad ning nende olukord protokollida lasta (§ 20). Samuti pidid põlehärrad linnanotariga ja põlemeistritega vähemalt kaks korda aastas visiteerima kodanike juures, kas neil kõik põlemäärustikule vastavalt korras (§ 21). Kodanikke kohustati hankima lisaks senistele riistadele ka eespool mainitud redel ja tulehaak [124].

1695. a. põlemäärustik jäi püsima Rootsi aja lõpuni. Nähtavasti osutus see küllaldaselt olu- ja ajakohaseks. Sellega ei ole öeldud, et Remmin oleks jäänud puhkama loorberitele. Vastuoksa, aeg-ajalt esines ta raes soovidega ja ettepanekutega tuletõrjenduse alalt. Eriti tähelepanuväärivana võiks mainida tema poolt a. 1697 esitatud projekti alatise öö-tulevalve asutamiseks. Selleks pidid igal ööl mõned kodanikud ühes oma sulastega viibima raekojas. Korra kindlustamiseks pidi ka üks rae liikmetest alati juures olema [125]. See korraldus oleks olnud seda

---

[123] Raeprot. 1695, lk. 388—90, 459—460.

[124] Raeprot. 1695, lk. 1152, 1165, 1169. Põlemäärustiku koopia Remmini Collectanea I, lk. 857—863.

[125] Raeprot. 1697, lk. 917.

Tartu V, lk. 264